

RADVILIŠKIO RAJONO SAVIVALDYBĖS ADMINISTRACIJOS DIREKTORIUS

**ĮSAKYMAS
DĖL GYVŪNŲ LAIKYMO RADVILIŠKIO RAJONO SAVIVALDYBĖS TERITORIJOS
GYVENAMOSIOSE VIETOVĖSE TAISYKLIŲ PATVIRTINIMO**

2023 m. vasario d. Nr. A- -(8.2)
Radviliškis

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos vietos savivaldos įstatymo 18 straipsnio 1 dalimi, 29 straipsnio 8 dalies 2 punktu, Lietuvos Respublikos gyvūnų gerovės ir apsaugos įstatymo 3 straipsnio 10 dalies 2 punktu, atsižvelgdama į Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus 2014 m. birželio 2 d. įsakymą Nr. B1-486 „Dėl veterinarijos reikalavimų gyvūnų globėjams ir globos namams patvirtinimo ir Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus 2004 m. Lapkričio 24 d. įsakymo Nr. B1-1015 „Dėl veterinarijos reikalavimų gyvūnų globos namams patvirtinimo“ su visais pakeitimais ir papildymais pripažinimo netekusiu galios“ ir 2019 m. gegužės 6 d. įsakymą Nr. B1-306 „Dėl valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus 2013 m. gegužės 2 d. įsakymo Nr. B1-336 „Dėl gyvūnų laikymo savivaldybių teritorijų gyvenamosiose vietovėse tvarkos aprašo patvirtinimo“ pakeitimo“:

1. N u s p r e n d ž i u patvirtinti Gyvūnų laikymo Radviliškio rajono savivaldybės teritorijos gyvenamosiose vietovėse taisykles (pridedama).
2. N u s p r e n d ž i u pripažinti netekusiu galios Radviliškio rajono savivaldybės administracijos direktoriaus 2013 m. birželio 21 d. įsakymą Nr. A-687-(8.2) „Dėl gyvūnų laikymo Radviliškio rajono savivaldybės teritorijos gyvenamosiose vietovėse taisyklių patvirtinimo“.
3. N u r o d a u šį įsakymą paskelbti Teisės aktų registre ir Radviliškio rajono savivaldybės interneto svetainėje.
4. N u r o d a u, kad šis įsakymas gali būti skundžiamas Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka.

Administracijos direktorė

Jolanta Margaitienė

GYVŪNŲ LAIKYMO RADVILIŠKIO RAJONO SAVIVALDYBĖS TERITORIJOS GYVENAMOSIOSE VIETOVĖSE TAISYKLĖS

I SKYRIUS BENDROSIOS NUOSTATOS

1. Gyvūnų laikymo Radviliškio rajono savivaldybės teritorijos gyvenamosiose vietovėse taisyklės (toliau – Taisyklės) nustato gyvūnų laikytojų pareigas, draudžiamus veiksmus, bendruosius ir specialiuosius reikalavimus gyvūnų laikymui ir priežiūrai, gyvūnų augintinių, bešeimininkių ir beprižiūrių gyvūnų laikymo ir priežiūros reikalavimus Radviliškio rajono savivaldybės (toliau – Savivaldybė) teritorijos gyvenamosiose vietovėse.

Taisyklės reglamentuoja visų fizinių ir juridinių asmenų (toliau – Asmenys) elgesio su gyvūnais bendruosius principus, savininkų ir kitų asmenų teises, pareigas ir interesus.

2. Taisyklių nuostatos taikomos gyvūnų laikymui Savivaldybės teritorijoje esančiose kaimo ir miesto gyvenamosiose vietovėse.

3. Visas kitas šiose Taisyklėse nenumatytas nuostatas nustato Lietuvos Respublikos gyvūnų gerovės ir apsaugos įstatymas ir kiti teisės aktai.

4. Mėgėjų sodų sklypuose, kurie yra sodininkų bendrijos teritorijoje, leidžiamų laikyti smulkių gyvūnų (triušių, nutrijų, šunų, kačių, paukščių, bičių ir kt.) rūšių sąrašas, jų laikymo tvarka ir sąlygos gali būti nustatomos sodininkų bendrijos vidaus tvarkos taisyklėse, kurių nuostatos neturi prieštarauti Lietuvos Respublikos gyvūnų gerovės ir apsaugos įstatymui ir šių Taisyklių įtvirtintoms nuostatomis.

5. Pagrindinės sąvokos:

Beprižiūris gyvūnas – gyvūno laikytojo neprižiūrimas ūkinis gyvūnas arba gyvūnas augintinis, kuris yra už gyvūno laikytojo valdomo gyvenamojo ar negyvenamojo pastato ar kitos teritorijos ribų.

Bešeimininkis gyvūnas – ūkinis gyvūnas arba gyvūnas augintinis, kuris neturi savininko ar jis nežinomas arba kurio savininkas atsisakė neperduodamas jo kitam savininkui.

Gyvūnas augintinis – gyvūnas, laikomas estetiniams ir bendravimo poreikiams tenkinti.

Gyvūno augintinio ženklinimas – gyvūno augintinio žymėjimas išoriniu ženklu, tatuiruote ar mikroschema.

Gyvūno laikymas – gyvūno gyvenimo, mitybos, zoohigienos sąlygų sudarymas.

Gyvūnų laikymo vieta – pastatas (pastatai) arba tuo atveju, kai gyvūnai laikomi lauke, bet kuri vieta, kur gyvūnai yra laikomi, auginami ir prižiūrimi.

Gyvūno laikytojas – asmuo, kuris yra gyvūno savininkas ar jį laiko atlygintinai ar neatlygintinai.

Gyvūno registravimas – gyvūno duomenų įrašymas į tam tikrų gyvūnų registro duomenų bazę.

Gyvūno savininkas – asmuo, kuriam nuosavybės teise priklauso gyvūnas.

Gyvūnų apsauga – priemonės gyvūnų gerovei užtikrinti.

Gyvūnų gerovė – optimalus gyvūnų fiziologinių ir etologinių poreikių tenkinimas.

Gyvūnų globa – asmens veikla, skirta gyvūno gerovei ir apsaugai užtikrinti.

Gyvūnų globėjas – asmuo, atitinkantis teisės aktų nustatytus reikalavimus ir užsiimantis bepraežiūrių ir bešeimininkų gyvūnų globa ir (ar) laikinąja gyvūnų globa, ir (ar) nustatytais atvejais laikinuoju gyvūnų laikymu.

Gyvūnų vedimas – trumpalaikis vedimas iš vienos vietos į kitą.

Gyvūnų vedžiojimas – ilgalaikis buvimas, vaikščiojimas apibrėžtoje teritorijoje.

Gyvūnų vedžiojimo aikštelė – teritorija, skirta ar pritaikyta gyvūnams vedžioti, arba aikštelė su įrenginiais arba be jų gyvūnams vedžioti.

Laikinis gyvūno laikymas – trumpalaikis gyvūno, kurio savininkas yra žinomas, laikymas. Ši veikla neapima laikinosios gyvūnų globos.

Laikinoji gyvūnų globa – asmens veikla, kuria užtikrinama bešeimininkų ar bepraežiūrių gyvūnų gerovė ir apsauga, kol bus nustatytas jų savininkas ar laikytojas, laikantis Lietuvos Respublikos civilinio kodekso (toliau – Civilinis kodeksas) 4.61 straipsnio 3 dalyje nustatytą terminų.

Pavojingas šuo – pavojingos veislės šuo, įrašytas į Pavojingų šunų veislių sąrašą, kuri tvirtina Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktorius.

Pavojingo šuns mišrūnas – negrynaveislis šuo, kurio bent vienas iš tėvų yra pavojingas šuo.

Prekiautojas gyvūnais – asmuo, turintis Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos nustatyta tvarka išduotą leidimą prekiauti gyvūnais.

Renginys su gyvūnais – paroda, sporto varžybos, rungtynės, mugė, aukcionas, cirko vaidinimas ar programa, konkursas, filmas, laida, reklama ar kitas viešas renginys, kuriame naudojamas vienas ar daugiau gyvūnų.

Savininko valda – gyvenamasis ir juridškai įteisintas žemės plotas (kiemas, sodas, daržas, ariama žemė, pievos, miškas, vandens telkiniai ir kt.).

Ūkinis gyvūnas – gyvūnas, laikomas ar veisiamas maistui, kailiams, vaistams ir kitai produkcijai gauti, darbo ir kitais ūkininkavimo tikslais.

Viešoji vieta – aikštė, parkas, skveras, paplūdimys, daugiabučio namo kiemas, valstybės ir savivaldybės institucijos, švietimo, socialinių paslaugų, sveikatos priežiūros, prekybos, viešojo maitinimo, apgyvendinimo, poilsio ir pramogų organizavimo ir kitas paslaugas teikianti įstaiga, taip pat teritorija, statinys ar patalpa, kuriuose asmenys gali laisvai lankytis.

6. Kitos Taisyklėse vartojamos sąvokos suprantamos taip, kaip jos apibrėžtos Gyvūnų gerovės ir apsaugos įstatyme, kituose teisės aktuose.

II SKYRIUS GYVŪNO LAIKYTOJO TEISĖS IR PAREIGOS

7. Asmuo privalo pasirūpinti arba pranešti kompetentingoms institucijoms, gyvūnų globėjams apie sužeistus, sergančius, bešeimininkius, bepraežiūrius gyvūnus, taip pat pranešti kompetentingoms institucijoms apie jam žinomus žiauraus elgesio su gyvūnais ar jų kankinimo atvejus.

8. Gyvūnų laikytojas, be Gyvūnų gerovės ir apsaugos įstatyme nurodytų pareigų, turi:

8.1. nuolat rūpintis gyvūnų sveikata, gerove ir apsauga;

8.2. garantuoti ir užtikrinti, kad gyvūnų auginimas ir laikymas nekeltų grėsmės žmonių ramybei, sveikatai, gyvybei, nuosavybei, nepažeistų kitų asmenų teisių ir teisėtų interesų, sanitarijos ir higienos reikalavimų;

8.3. užtikrinti, kad viešosiose vietose, dviejų butų ar daugiabučių namų bendrojo naudojimo patalpose, pvz.: balkonuose, rūsiuose, koridoriuose, laiptinėse ir kt., gyvūnai nebūtų paliekami be priežiūros ir (ar) laikomi;

8.4. užtikrinti, kad jų laikomi gyvūnai be savininko ar laikytojo priežiūros nepatektų į viešąsias vietas ir privačias valdas;

8.5. garantuoti, kad laikomi gyvūnai neterštų bendrojo naudojimo patalpų, kitam asmeniui priskirtos teritorijos ir viešųjų vietų. Gyvūnui priteršus viešojoje vietoje, bendrojo naudojimo patalpose ar kito asmens valdoje, gyvūno laikytojas nedelsdamas turi surinkti gyvūnų ekskrementus ar kitus gyvūno paliktus teršalus;

8.6. apie gyvūno dingimą pranešti gyvenamosios vietovės seniūnui ir apie tai viešai paskelbti;

8.7. užtikrinti, kad šalutiniai gyvūniniai produktai būtų tvarkomi pagal 2009 m. spalio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1069/2009, kuriuo nustatomos žmonėms vartoti neskirtų šalutinių gyvūninių produktų ir jų gaminių sveikumo taisyklės ir panaikinamas reglamentas (EB) Nr. 1774/2002 (OL 2009 L 300, p. 1), su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2010 m. rugsėjo 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2010/63/ES (OL 2010 L 276, p. 33). Gyvūnų augintinių gaišenos gali būti tvarkomos vadovaujantis Gyvūnų augintinių gaišenu tvarkymo veterinarijos reikalavimais, patvirtintais Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus 2005 m. rugpjūčio 11 d. įsakymu Nr. B1-459 „Dėl Gyvūnų augintinių gaišenu tvarkymo veterinarijos reikalavimų patvirtinimo“;

8.8. atsitiktinai į nelaisvę patekę laukiniai gyvūnai turi būti paleidžiami. Jei laukinis gyvūnas yra sužeistas, akivaizdžiai serga ar dėl kitų priežasčių jo negalima paleisti, o asmuo neturi būtinų žinių ir priemonių, kad gyvūnui suteiktų kvalifikuotą pagalbą, apie tokį gyvūną asmuo privalo nedelsiant pranešti Bendrajam pagalbos centrui telefonu 112;

8.9. Lietuvos Respublikos administracinių nusižengimų kodekso bei Lietuvos Respublikos civilinio kodekso nustatyta tvarka atlyginti nukentėjusiems asmenims laikomų gyvūnų padarytą žalą;

8.10. laikytis šių Taisyklių, Lietuvos Respublikos gyvūnų gerovės ir apsaugos įstatymo, Europos konvencijos dėl namuose laikomų gyvūnų apsaugos, ir kitų teisės aktų, reglamentuojančių gyvūnų laikymą, nuostatų.

9. Gyvūnų globėjai turi teisę:

9.1. gauti su gyvūnų gerovės ir apsaugos užtikrinimu susijusią informaciją iš valstybės ir savivaldybių institucijų;

9.2. įtarę gyvūnų gerovės ir apsaugos reikalavimų pažeidimus, reikalauti iš kompetentingų valstybės ar savivaldybių institucijų atlikti patikrinimus ir juose dalyvauti;

9.3. bendradarbiauti su valstybės ir savivaldybių institucijomis sprendžiant gyvūnų gerovės ir apsaugos, žiaurios elgesio su gyvūnais prevencijos klausimus.

10. Kai gyvūno savininkas nebegali daugiau suteikti gyvūnui reikiamos priežiūros, jis privalo perduoti gyvūną naujam savininkui (įskaitant perdavimą gyvūnų globėjui), kuris privalės prižiūrėti gyvūną pagal Gyvūnų gerovės ir apsaugos įstatymo ir kitų teisės aktų reikalavimus.

III SKYRIUS DRAUDŽIAMSI VEIKSMAI

11. Draudžiama žiauriai elgtis su gyvūnais ir juos kankinti, bet kokiomis priemonėmis tiesiogiai ar netiesiogiai propaguoti ir skatinti žiaurų elgesį su gyvūnais, jų kankinimą, kurstyti smurtą prieš gyvūnus.

12. Asmenims draudžiama:

12.1. vestis, neštis, eiti su gyvūnais ar juos su savimi turėti teritorijose, patalpose ir kitose vietose, pažymėtose draudžiamuoju ženkle, išskyrus gyvūnus, kuriuos naudoja pareigūnai, atlikdami jų kompetencijai priskirtas funkcijas, ir gyvūnus vedlius. Draudžiamasis ženklas turi būti ne mažesnio kaip 8 cm pločio ar skersmens ir pakabintas matomoje vietoje prie įėjimo į tokias teritorijas, patalpas ar vietas.

12.2. su savimi turėti, vestis ar neštis gyvūnus į kapines, ikimokyklinio ugdymo, švietimo, sveikatos priežiūros įstaigas ir jų teritoriją, vaikų žaidimų aikšteles, sporto aikštynus, stadionus, žaliąsias vejas prie gyvenamųjų namų, jei šalia yra šunų vedžiojimo aikštelė, parkus, išskyrus jų pakraščius arba parkuose įrengtas šunų vedžiojimo aikšteles;

12.3. gyvūnams pasiekiamose vietose sąmoningai padėti ar kitaip pateikti nuodų arba jais apdoroto maisto, pašaro ar lesalo. Išimtis – graužikų ir įvairių parazitų dezinfekcija, deratizacija ir dezinfekcija;

12.4. šerti beprižiūrius, bešeimininkius, laukinius gyvūnus viešosiose, bendrojo naudojimo vietose ar patalpose, daugiabučių namų balkonuose, mėtant maistą, jo likučius iš balkonų, per langus ar panašiai;

12.5. maudyti, prausti gyvūnus fontanuose, šaltiniuose;

12.6. gyvūnų priežiūrai semti smėlį iš vaikų žaidimo smėlio dėžių ar dėžių su smėliu, skirtu barstyti šaligatvius žiemą, tvarkyti kapines, gesinti gaisrus, pilti į šias dėžes smėlį su gyvūnų ekskrementais;

12.7. laikyti gyvūnus ant daugiabučių gyvenamųjų namų stogų, bendrojo naudojimo (ar pagalbinėse) patalpose;

12.8. šunis išleisti vienus į lauką, į laiptines, bendrojo naudojimo balkonus, nepriklausomai nuo to, ar šunys su pavadėliu ir antsnukiu, ar be jų;

12.9. padaryti gyvūną bešeimininkiu, beprižiūriu;

12.10. nesirūpinti gyvūno sveikata, nesuteikti susirgusiajam veterinarinės pagalbos;

12.11. ruošti gyvūnus tarpusavio kautynėms, organizuoti gyvūnų tarpusavio kovas;

12.12. ūkinės paskirties gyvūnus draudžiama ganyti skveruose, parkuose ir kitose bendrojo naudojimo teritorijose, daugiabučių namų kiemuose.

IV SKYRIUS BENDRIEJI GYVŪNŲ LAIKYMO REIKALAVIMAI

13. Gyvūnams laikyti turi būti sudaromos tinkamos, jų sveikatos ir gerovės reikalavimus atitinkančios laikymo sąlygos (patalpos, aplinka, priežiūra, pašaras (lesalas) ir vanduo).

14. Gyvūnai turi būti reguliariai apžiūrimi, o prireikus pagalbos, jiems nedelsiant turi būti suteikiamos veterinarijos paslaugos.

15. Kiekvienas gyvūnas privalo būti laikomas ir prižiūrimas gyvūno rūšį, amžių, fiziologiją ir elgseną atitinkančiomis sąlygomis.

16. Gyvūno savininkas ar laikytojas privalo nuolat rūpintis gyvūno sveikata, šėrimu, taip pat gyvūno laikymo įranga.

17. Gyvūnai, kurie laikomi lauke, prieinamoje vietoje turi būti įrengtos būdos ar kitos vietos (slėptuvės), kuriose jie galėtų pasislėpti nuo nepalankių oro sąlygų. Šuns būdos ar kitos vietos (slėptuvės) dydis, priklausomai nuo šuns dydžio, turi būti toks, kad šuo į ją galėtų lengvai įlįsti, joje apsisukti ir atsigulti. Šuns būdos ar kitos slėptuvės turi būti pakeltos nuo žemės paviršiaus ar kito

pagrindo, siekiant užtikrinti šunų poilsio vietų apsaugą nuo vandens. Rekomenduojama šuns būdų ar kitų vietų (slėptuvių) angas uždengti, kad į jas nepatektų krituliai.

18. Pastatuose, kuriuose laikomi gyvūnai, turi būti tinkamai įrengtos grindys, atitinkančios laikomų gyvūnų fiziologinius poreikius ir nekeliančios pavojaus gyvūnų sveikatai ir gerovei, konstrukcijos gyvūnams ilsėtis ar pakreikta tinkamų pakratų.

19. Gyvūnams naudojami pakratai turi būti sausi, sugeriantys drėgmę, nekenksmingi, be užkrečiamųjų ligų sukėlėjų, kenkėjų ar kito užkrato.

20. Gyvūnai turi būti šeriami (lesinami) jų poreikius atitinkančiais pašarais (lesalais). Pašaro (lesalo) kiekis, sudėtis, forma ir jo pateikimas turi atitikti gyvūnų mitybos ir elgesio poreikius. Gyvūnai turi gauti pašaro (lesalo) jų fiziologinius poreikius atitinkančiais laiko tarpais.

21. Gyvūnams prieinamoje vietoje nuolat turi būti tinkamo vandens arba jie, atsižvelgiant į jų fiziologinius poreikius, turi būti reguliariai girdomi.

22. Gyvūnų laikymo vietoje turi būti pakankamas kiekis gyvūnų šėrimo (lesinimo) ir girdymo įrangos, kad vienu metu be konkurencijos galėtų maitintis, atsigerti visi gyvūnai.

23. Gyvūnų laikymo vietoje gyvūnai neturi būti nuolat laikomi tamsoje arba dirbtinėje šviesoje be poilsio pertraukų. Jei gyvūnų laikymo vietoje gyvūnų fiziologiniams ir etologiniams poreikiams tenkinti nepakanka esamos natūralios šviesos, turi būti įrengiamas tinkamas dirbtinis apšvietimas.

24. Parenkant gyvūnus laikyti grupėmis, turi būti atsižvelgiama į jų tarpusavio konkurencijos galimybę. Gyvūnai, kuriems reikia skirtingų aplinkos sąlygų, neturi būti laikomi kartu.

25. Gyvūnai, kurie negali būti laikomi kartu (pvz., paukščiai ir katės), turi būti laikomi taip, kad jie neturėtų sąlyčio, išskyrus atvejus, kai gyvūnai pripratinti būti kartu.

26. Gyvūnų laikymo vietoms, ypač aptvarams, voljerams, įrengti naudojamos medžiagos, gyvūnams laikyti ir prižiūrėti naudojama įranga, prie kurių jie gali prisiliesti, neturi būti kenksmingos ir turi būti įrengtos taip, kad jas būtų galima lengvai valyti ir dezinfekuoti. Gyvūnų laikymo vietos, nepriklausomai nuo to ar jos pastato viduje ar įrengtos lauke, turi būti reguliariai valomos, plaunamos ir, prireikus, dezinfekuojamos.

27. Voljerai ar kiti gyvūnams laikyti skirti nesudėtingi statiniai turi atitikti Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2016 m. spalio 27 d. įsakymo Nr. D1-713 „Dėl statybos techninio reglamento STR 1.01.03:2017 „Statinių klasifikavimas“ patvirtinimo“ reikalavimus.

28. Privačiose žemės valdose gyvūnų laikymo statiniai, kuriuos statyti nereikia leidimo ir projekto derinimo (mažų žvėrelių ir paukščių narvai bei karvelidės, voljerai, būdos ir pan.) turi būti ne arčiau kaip 2 metrai nuo kaimyninių sklypų ribos. Atstumai gali būti keičiami tik turint kaimyninių valdų savininkų raštiškus sutikimus.

29. Voljeras, narvas ar kita laikymo įranga, kuriuose laikomi šunys, turi būti įrengti taip, kad juose laikomi šunys, priklausomai nuo jų dydžio, negalėtų iš jų išsokti ar kitu būdu pabėgti.

30. Sodų bendrijose, atvirose valdose, vienkiemiuose ir prie atskirų statinių šunys turi būti laikomi priišti arba uždaryti saugiuose voljeruose.

31. Kai šuo laikomas priištas, jis turi būti rišamas taip, kad neišeitų už žemės valdos, kurioje laikomas, ribos. Minimalus priemonės ilgis, kuria yra priištas šuo, turi būti 2,5–3 metrai.

32. Žemės valdoje šunys gali būti laikomi nepriišti, jei užtikrinama, kad šunys iš jos neišeis (pvz., žemės valdoje, aptvertoje tvora su įrengtais vartais). Tokiu atveju matomoje vietoje (pvz., prie vartų) turi būti įspėjamasis ženklas su ar be užrašo.

33. Specialiai apmokyti šunys gali būti palaidi atvirų sandėlių, gyvulių laikymo teritorijose ir pan.

34. Savininkai, laikantys gyvūnus augintinius komerciniais tikslais, turi įstatymų nustatyta tvarka įregistruoti savo veiklą ar (ir) turėti reikiamus leidimus.

35. Renginiai su gyvūnais viešosiose vietose rengiami tik gavus Savivaldybės administracijos leidimą ir pateikus pranešimą Valstybinei maisto ir veterinarijos tarnybai, vadovaujantis Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus 2018 m. kovo 28 d. įsakymu „Dėl pranešimo apie renginį (-ius) su gyvūnais formos patvirtinimo“ Nr. B1-286.

36. Bendrojo naudojimo teritorijose ir patalpose, viešosiose vietose gyvūnai vedami atsižvelgiant į gyvūnų rūšies bei veislės ypatumus – nešami, laikomi rankose, specialiuose narveliuose, kuprinėse ir pan., ar vedami tik su pavadėliu, o žmonių susibūrimo vietose turi būti su antsnukiu ir pavadėliu. Šunys, kuriems dėl jų veislės antsnukai nepritaikyti ar jų negamina, gali būti vedžijami (vedami) be jų, bet su pavadėliu. Agresyvūs šunys turi būti vedami su pavadėliu ir su antsnukiu.

37. Šunys ir kiti gyvūnai neturi kelti grėsmės, nepakenkti praiviams, aplinkiniams gyvūnams. Netoliese esant pašaliniais asmenims ar kitiems gyvūnams, pavadėlis turi būti sutrumpinamas tiek, kad šuo nekeltų grėsmės žmonėms ir gyvūnams.

38. Šuns savininkas arba gyvūno globėjas privalo užtikrinti, kad šuo viešojoje vietoje nebūtų paliktas be priežiūros.

39. Šunis rekomenduojama vedžioti gyvūnų vedžijimo aikštelėse, jei jų nėra, – laukymėse, parkų pakraščiuose, kitose rečiau žmonių lankomose vietose. Šunų laikytojai, vaikščiodami su savo gyvūnais augintiniais viešojoje vietoje, įskaitant gatves, neturi leisti jiems šlapintis ant pastatų, laikinų statinių, skulptūrų, meno kūrinių, tuštintis ir šlapintis gėlynuose.

40. Jei šunų laikytojai, vedžiodami gyvūnus uždaroje aikštelėje, gali užtikrinti, kad jų šunys nekels grėsmės kitiems gyvūnams ir žmonėms bei neišeis iš aikštelės, šunys gali būti be pavadėlio ir (ar) antsnukio. Asmenys, gyvūnų vedžijimo aikštelėse vedžijantys šunis, turi surinkti jų šunų ekskrementus ir kitus teršalus.

41. Gyvūnai turi būti vežami taip, kad kelionės metu nesusižalotų, nepatirtų nereikalingo streso ir būtų užtikrintas jų saugumas.

42. Visuomeninėse transporto priemonėse (priemiestiniuose ir tarp miestiniuose autobusuose, traukiniuose ir kt.) gyvūnus leidžiama vežti pagal galiojančias Keleivių ir bagažo vežimo keleivinių kelių transportu Lietuvos Respublikos teritorijoje taisykles. Keliaudamas savininkas ar laikytojas privalo turėti šuns dokumentus, kuriuose nurodoma šuns sveikatos būklė ir skiepai.

43. Gyvūnų registravimas ir ženklinimas:

43.1. atskirų rūšių gyvūnai privalo būti registruojami ir ženklinami pagal gyvūnų registravimą ir ženklinimą reglamentuojančių teisės aktų reikalavimus;

43.2. katės, šunys ir šeškai privalo būti ženklinami mikroschemomis ir registruojami Gyvūnų augintinių registre. Už katės, šuns ar šeško paženkinimą mikroschema ir įregistravimą Gyvūnų augintinių registre atsako jų laikytojas ar savininkas;

43.3. kiti gyvūnai augintiniai gali būti ženklinami mikroschemomis ir registruojami Gyvūnų augintinių registre;

43.4. šuns savininkas (laikytojas) privalo turėti gyvūno augintinio dokumentą, kuriame nurodytas mikroschemos Nr. ir vakcinacijos nuo pasiutligės tvarka.

V SKYRIUS SPECIALIEJI GYVŪNŲ AUGINTINIŲ LAIKYMO REIKALAVIMAI

44. Dviejų butų namo bute, daugiabučio namo bute ar individualiame gyvenamajame name leidžiamų laikyti šunų ar kačių skaičius nustatomas atsižvelgiant į vienam šuniui ar katei reikalingą minimalią ploto normą ir šių gyvūnų vados dydį:

Eil. Nr.	Gyvūno augintinio rūšis	Vienam gyvūnui augintiniui skiriamas minimalus grindų plotas gyvenamosiose patalpose, m ²	Gyvūnui augintiniui skiriamas minimalus plotas gyvūno laikymo įrangoje ar patalpoje, m ²		Minimalus guolio plotas patelei su jaunikliais, m ²	Minimalus plotas gyvūnų augintinių vadai, vyresnei nei 8 savaičių amžiaus, m ²	
			vienam	kiekvienam papildomam		iki 4 gyvūnų	daugiau nei 4 gyvūnai
1	2	3	4	5	6	7	8
1.	Katė	10	2	2	0,7	2	3
2.	Šuo:						
2.1.	iki 10 kg	10	3 / 6*	2 / 4*	0,7	2	3
2.2.	iki 20 kg	15	4 / 8*	2 / 4*	1	3	6
2.3.	iki 40 kg	20	5 / 10*	3 / 5*	1,5	4	8
2.4.	per 40 kg	30	6 / 12*	3 / 6*	2	4	12

* – pirma ploto norma taikoma šunims, kurie yra laikomi gyvūnų augintinių laikymui skirtoje patalpoje, išskyrus dviejų butų namo butą, daugiabučio namo butą ar individualų gyvenamąjį namą, voljere, narve ir kitoje įrangoje ir išvedami pasivaikščioti ne rečiau kaip 1 kartą per dieną ne trumpesniam kaip 1 valandos laikotarpiui arba ne rečiau kaip 2 kartus per dieną ne trumpesniems kaip 30 minučių laikotarpiams. Antra ploto norma taikoma šunims, kurie yra laikomi gyvūnų augintinių laikymui skirtoje patalpoje, išskyrus dviejų butų namo butą, daugiabučio namo butą ar individualų gyvenamąjį namą, voljere, narve ir kitoje įrangoje, tačiau nė karto per dieną neišvedami pasivaikščioti.

45. Daugiabučio namo bute, išskyrus atvejus, kai asmuo teisėtai verčiasi šunų, kačių veisimu:

45.1. užtikrinant gyvūnų gerovę leidžiama laikyti vienos vados nekastruotų šuniukų ir kačiukų vadas iki 6 mėnesių amžiaus;

45.2. draudžiama laikyti du nekastruotus tos pačios rūšies, bet skirtingų lyčių gyvūnus (šunis, kates).

VI SKYRIUS REIKALAVIMAI ŪKINIŲ GYVŪNŲ IR PAUKŠČIŲ LAIKYMIUI

46. Ūkiniai gyvūnai turi būti laikomi nepažeidžiant Ūkinių gyvūnų gerovės reikalavimų, patvirtintų Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus 2019 m. rugsėjo 20 d. įsakymu Nr. B1-690 „Dėl Ūkinių gyvūnų gerovės reikalavimų patvirtinimo“.

47. Ūkinių gyvūnų, išskyrus bičių, laikytojai turi užtikrinti, kad jų laikomi ūkiniai gyvūnai neišeitų už žemės valdos, kurioje jie yra laikomi, ribų.

48. Ūkinių gyvūnų laikytojai turi laikytis specialiųjų, tam tikroms ūkinių gyvūnų rūšims laikyti taikomų reikalavimų.

49. Ūkinių gyvūnų laikytojas, vykdydamas gyvūnų užkrečiamųjų ligų prevenciją, turi užtikrinti, kad:

49.1. į ūkinių gyvūnų laikymo patalpą nepatektų pašaliniai asmenys, laukiniai, bešeimininkiai ir (ar) bepriežiūriai gyvūnai, graužikai ir kiti kenkėjai, priemonės ar įranga, kuri gali pernešti gyvūnų užkrečiamųjų ligų sukėlėjus;

49.2. ūkiniai gyvūnai būtų šeriami ar lesinami tik saugiais pašarais ar lesalais ir girdomi tinkamu vandeniu;

49.3. ūkiniams gyvūnams susirgus ar įtarus ūkinius gyvūnus sergant, būtų sudaromos sąlygos veterinarijos gydytojui juos tinkamai apžiūrėti, diagnozuoti jiems ligas ir juos gydyti.

50. Gyvūnų laikytojai, įtarę, kad jų laikomi gyvūnai serga užkrečiamąja liga, nedelsdami praneša Valstybinei maisto ir veterinarijos tarnybai ir imasi būtiniausių priemonių, kad liga neplistų.

51. Ūkinių gyvūnų laikytojas turi užtikrinti, kad mėšlas ir srutos būtų tvarkomos vadovaujantis Mėšlo ir srutų tvarkymo aplinkosaugos reikalavimų aprašu, patvirtintu Lietuvos Respublikos aplinkos ministro ir Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministro 2005 m. liepos 14 d. įsakymu Nr. D1-367/3D-342 „Dėl Mėšlo ir srutų tvarkymo aplinkosaugos reikalavimų aprašo patvirtinimo“.

52. Ūkiniai gyvūnai palaidi gali būti laikomi tik uždaroje savininko ar laikytojo valdoje. Atviroje savininko ar laikytojo valdoje ūkiniai gyvūnai laikomi taip, kad nepadarytų žalos greta esančių valdų savininkų nuosavybei, nepažeistų kitų asmenų teisių ir interesų, nekeltų grėsmės gyventojų saugumui.

53. Ūkiniai gyvūnai gali būti laikomi savininkų ar laikytojų atskirose nuosavose uždaroje valdose arba specialiai ūkinių gyvūnų laikymui pastatytuose ūkiniuose pastatuose prie daugiabučių namų.

54. Draudžiama pririšti gyvulius šalia kelio taip, kad jie trukdytų eismui.

55. Ūkinių gyvūnų laikytojai užtikrina, kad laiku būtų imtasi veterinarijos, sanitarijos ir ūkinių priemonių:

55.1. ūkinių gyvūnų laikymo patalpos, gardai, loviai, ėdžios ir kiti įrenginiai turi būti reguliariai valomi ir dezinfekuojami. Mėšlas, srutos ir nesuėsti ar išbarstyti pašarai turi būti nuolatos šalinami, kad nebūtų nemalonaus kvapo ir nepriviliotų musių arba graužikų;

55.2. ūkinių gyvūnų laikymo patalpose reguliariai turi būti atliekama deratizacija, dezinfekcija, dezinfekcija.

56. Draudžiama skersti ūkinius gyvūnus, vykdant ūkinę veiklą gyvenamosiose valdose, kai netoliese yra nepilnamečių asmenų, kaimyninių gyvenamųjų valdų gyventojų ir jų svečių, išskyrus atvejus, kai yra gautas rašytinis kaimyninių valdų savininkų sutikimas.

VII SKYRIUS REIKALAVIMAI BITYNAMS IR BIČIŲ LAIKYTOJAMS

57. Bitynuose turi būti laikomos ir (ar) veisiamos tik sveikos bitės.

58. Bičių laikytojai turi laikytis Bitynų, bičių produktų ir bičių užkrečiamųjų ligų kontrolės reikalavimų, patvirtintų Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus 2005 m. kovo 18 d. įsakymu Nr. B1-180 „Dėl Bitynų, bičių produktų ir bičių užkrečiamųjų ligų kontrolės reikalavimų patvirtinimo“ (toliau – Bitynų, bičių produktų ir bičių užkrečiamųjų ligų kontrolės reikalavimai).

59. Bičių laikytojas turi suženklinti ir sunumeruoti visus bityno avilius.

60. Prie įėjimo į žemės valdos teritoriją, kurioje laikomi aviliai su bičių šeimomis, matomoje vietoje turi būti ne mažesnis kaip 8 cm pločio ar skersmens įspėjamasis ženklas su užrašu, pvz., „Atsargiai, bitės!“. Ant arba prie įspėjamojo ženklo turi būti nurodytas kontaktinis telefono numeris.

61. Siekiant užtikrinti bičių gerovę ir apsaugą, medingųjų augalų žydėjimo metu bičių laikytojui leidžiama atvežti ir pastatyti avilius su bičių šeimomis ne arčiau kaip:

61.1. 2,5 km atstumu nuo kito bičių laikytojo žemės valdos, kurioje šis bičių ganykloms pagerinti pasėjo ne mažiau kaip 1 ha medingųjų augalų ar pasodino ne mažiau kaip 0,5 ha medingųjų medžių ar krūmų. Atvežti ir pastatyti avilius su bičių šeimomis arčiau galima tik turint sklypo savininko raštišką sutikimą;

61.2. 1 km atstumu nuo kito bičių laikytojo žemės valdos, kurioje natūraliai auga medingieji augalai. Atvežti ir pastatyti avilius su bičių šeimomis arčiau galima tik turint sklypo savininko raštišką sutikimą;

61.3. norint pastatyti avilius kito naudotojo žemės sklype, reikalingas raštiškas žemės sklypo savininko / naudotojo sutikimas, o laisvoje valstybinėje žemėje – seniūnijos raštas, kuriame nurodoma, kad leidžiama avilius nurodytame sklype statyti.

62. Siekiant užtikrinti bičių gerovę ir apsaugą, asmenys, apdorojantys žemės sklypus augalų apsaugos priemonėmis, turi laikytis Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministro patvirtintų Augalų apsaugos produktų saugojimo, tiekimo rinkai, naudojimo taisyklių.

63. Prieš atliekant avilių apžiūrą, medkopį ar kitus bityno priežiūros darbus medunešio laikotarpiu turi būti žodžiu įspėjami asmenys, esantys žemės valdoje, kurioje laikomi aviliai su bitėmis, ir už jos ribų, kurie galimai gali nukentėti nuo bičių.

64. Bičių laikytojas, turintis bityną Savivaldybės gyvenamojoje vietovėje, aktyvios bičių veiklos metu turi užtikrinti, kad:

64.1. nuo jo įrengtų avilių su bičių šeimomis, esančių bityne, būtų ne mažesnis kaip 100 m atstumas iki rekreacinių teritorijų, ne mažesnis kaip 10 m atstumas iki kelio, pėsčiųjų ar dviračių tako, ne mažesnis kaip 5 m atstumas iki besiribojančios žemės valdos, kurioje yra gyvenamieji namai, ne mažesnis kaip 50 m atstumas iki statinių, kuriuose laikomi ūkiniai gyvūnai, arba žemės valdų, kuriose ganomi ūkiniai gyvūnai. Minimalių atstumų reikalavimas aviliams su bičių šeimomis netaikomas, kai teritorija, kurioje jie įrengti, yra aptverta aklina tvora arba apsodinta gyvatvore, ne žemesne kaip 2 m aukščio;

64.2. avilių lakos būtų atgręžtos į bičių laikytojo žemės valdos centrą, išskyrus atvejus, kai avilių lakos yra ne žemesniame kaip 2 m aukštyje virš žemės paviršiaus;

64.3. būtų laikoma ne daugiau kaip 1 bičių šeima 1 are žemės valdos, išskyrus atvejus, kai bičių laikytojas turi visų besiribojančių žemės valdų savininkų ar naudotojų rašytinius sutikimus, kuriais patvirtinama, kad žemės valdos savininkai ar naudotojai leidžia bičių laikytojui laikyti daugiau kaip 1 bičių šeimą 1 are žemės valdos.

65. Bitynai turi būti įrengiami:

65.1. didesniu kaip 3 kilometrų atstumu nuo sąvartynų, atliekų valymo, surinkimo, perdirbimo ir naikinimo objektų, užterštų vandens telkinių ir kitų užterštų teritorijų; šis reikalavimas netaikomas, kai bitės žiemoja;

65.2. teritorijoje, kurioje bitės galėtų surinkti pakankamą kiekį nektaro, lipčiaus, žiedadulkių ir gauti švaraus vandens;

65.3. atsižvelgiant į medingų augalų geografinį išdėstymą, kad prie jų bitės neskristų per judrias gatves, kelius, gyvulių varymo kelius, mokyklų, vaikų darželių teritorijas ir kitas žmonių poilsio ir gyvenamąsias teritorijas, masinio žmonių susibūrimo vietas.

VII SKYRIUS

BEŠEIMININKIŲ IR BEPRIEŽIŪRIŲ GYVŪNŲ LAIKYMAS IR PRIEŽIŪRA

66. Savivaldybės administracija, savivaldybės administracijos direktoriaus nustatyta tvarka, organizuoja šeimininkų gyvūnų augintinių skaičiaus mažinimo savivaldybės teritorijoje veiklą, šeimininkų ir beprیزیūrių gyvūnų laikinąją globą, beprیزیūrių gyvūnų gražinimą savininkams.

67. Savivaldybės administracija, savivaldybės administracijos direktoriaus nustatyta tvarka, pagal kompetenciją, dalyvauja gyvūnų globos organizacijų įgyvendinamose šeimininkų kačių kastravimo programose.

68. Sugauti bešeimininkiai ir beprižiūriai šunys ir katės iki 14 parų gali būti globojami įmonėje, su kuria Savivaldybės administracija yra sudariusi sutartį. Jei per tą laikotarpį neatsiranda savininkas ar norinčių priglausti gyvūną, įmonė tampa gyvūno savininku, o atsiradus savininkui, pastarasis turi sumokėti už šuns, katės sugavimą, laikymą ir priežiūrą.

69. Asmenys, priglaudę beprižiūrį ar bešeimininkį gyvūną, ne vėliau kaip per 3 dienas turi pranešti apie tokį gyvūną gyvenamosios vietovės seniūnui ir policijai.

70. Savivaldybės administracijos seniūnijos nustato bešeimininkių kačių šėrimo vietas. Bešeimininkių kačių šėrimo vietos turi būti pažymėtos aiškiai matomu ženklu su ar be užrašo.

71. Gaudant bešeimininkius ir beprižiūrius gyvūnus turi būti užtikrinama, kad gaudomi gyvūnai kuo mažiau fiziškai ir psichiškai kentėtų.

72. Atsiradus savininkui, gyvūnas gražinamas, kai savininkas apmoka gyvūno laikymo išlaidas.

73. Vandens paukščius galima lesinti vandens telkinių pakraščiuose, šiems pasidengus ledu. Kitus laukinius paukščius, išskyrus balandžius, galima lesinti tik žiemą, tinkamu lesalu, jei tam tikslui įrengiamos ir prižiūrimos lesyklėlės.

74. Asmenims draudžiama:

74.1. bešeimininkius gyvūnus laikyti (priglausti) ir leisti veistis daugiabučių namų bendrojo naudojimo patalpose ir kiemuose, garažų bendrijų teritorijose;

74.2. bešeimininkius gyvūnus naudoti tyrimo ir mokymo tikslams.

VIII . BEŠEIMININKIŲ KAČIŲ POPULIACIJOS MAŽINIMAS

75. Bešeimininkių kačių populiacijos mažinimą gali vykdyti bet kuris asmuo, jei jis laikosi visų šiame taisyklių skyriuje ir kituose teisės aktuose nustatytų reikalavimų.

76. Bešeimininkių kačių populiacijos mažinimas vykdomas tokiais etapais:

76.1. bešeimininkių kačių šėrimas, kad būtų pasirengta jų sugavimui;

76.2. bešeimininkių kačių sugavimas;

76.3. bešeimininkių kačių skiepijimas nuo pasiutligės;

76.4. bešeimininkių kačių sterilizavimas;

76.5. bešeimininkių kačių paleidimas toje teritorijoje, kurioje jos buvo sugautos.

77. Asmuo, ketinantis vykdyti bešeimininkių kačių populiacijos mažinimą, turi kreiptis į seniūniją, kurios teritorijoje bus atliekami populiacijos mažinimo veiksmai, ir pateikti laisvos formos prašymą. Seniūnija, atsižvelgdama į asmens pasiūlymus, teritorijos ypatumus ir kitas aplinkybes, išrenka vietą, kurioje bus galima šerti kates. Kačių šėrimo vieta turi būti žmonių nelankoma ar mažai lankoma, kiek galima nuošalesnė, atokiau nuo gydymo, švietimo įstaigų, visuomeninių pastatų ir gyvenamųjų namų.

78. Išrinkusi vietą, seniūnija surašo kačių šėrimo vietos parinkimo aktą, kuriame nurodo: seniūnijos pavadinimą, akto surašymo datą, akto numerį, kačių šėrimo vietos adresą ar vietą, asmens, kuris šers kates, vardą, pavardę, gyvenamąją vietą, telefono numerį, elektroninio pašto adresą (jei turi). Akte turi būti nurodyta, kad asmuo susipažino su bešeimininkių kačių populiacijos mažinimo reikalavimais, nurodytais Taisyklėse, įsipareigoja jų laikytis ir teikti reikalingą informaciją Savivaldybės pareigūnams. Aktą pasirašo seniūnas ir asmuo, kuris vykdyt bešeimininkių kačių populiacijos mažinimą. Prie akto pridedama kačių šėrimo vietos schema.

79. Bešeimininkes kates galima šerti tik toje vietoje, kurią nustatė seniūnija. Bešeimininkės katės šeriamos turint tikslą jas sugauti ir atlikti kitus veiksmus, susijusius su kačių populiacijos mažinimu.

80. Asmuo, šeriantis kates, pasibaigus šėrimui, turi sutvarkyti šėrimo vietą (surinkti maisto likučius, šiukšles, indus ir panašiai) ir nuolat ją prižiūrėti, valyti, tvarkyti.

81. Gaudant bešeimininkes kates, draudžiamas kenksmingas elgesys su gyvūnais, turi būti užtikrinta, kad katė patirs kiek įmanoma mažesnę stresą ir nebus padaryta žalos jos sveikatai.

82. Bešeimininkės katės turi būti skiepijamos ir sterilizuojamos laikantis nustatytos skiepijimo ir sterilizavimo metodikos, siekiant išvengti žalos gyvūnui. Bešeimininkes kates sterilizuoti gali tik licenciją turintis veterinarijos gydytojas. Paskiepyta ir sterilizuota katė prieš paleidimą gali būti pažymėta nukerpant vienos ausies trečdalį kaušelio.

83. Paskiepytas ir sterilizuotas kates asmenys paleidžia toje pačioje vietoje, kurioje jos buvo sugautos. Asmenys, atliekantys bešeimininkių kačių populiacijos mažinimą, privalo kaupti ir saugoti duomenis apie paskiepytas ir sterilizuotas kates. Šią informaciją jie privalo pateikti suinteresuotoms institucijoms pagal jų prašymus.

84. Įstaiga, kuri užsiima bešeimininkių gyvūnų gaudymu, negali gaudyti pažymėtų bešeimininkių kačių, išskyrus atvejus, kai katė kelia grėsmę kitiems gyvūnams, asmenų turtui ar pačiai katei akivaizdžiai reikalinga veterinaro pagalba.

IX. LIGŲ PROFILAKTIKA

85. Gyvūnų savininkai privalo nedelsiant pranešti apie, jo nuomone, užkrėstą, užsikrėtusį ar sergantį pasiutlige ar kita užkrečiamąja liga gyvūną Valstybinei maisto ir veterinarijos tarnybai, arba privačiam veterinarijos gydytojui.

86. Gyvūnų savininkai privalo užtikrinti, kad jų laikomi šunys, katės, šėškai ir (ar) kiti pasiutligei imlūs gyvūnai būtų vakcinuojami nuo pasiutligės, kaip numatyta Pasiutligės kontrolės reikalavimuose, patvirtintuose Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus 2007 m. gegužės 11 d. įsakymu Nr. B1-463 „Dėl Pasiutligės kontrolės reikalavimų patvirtinimo“, ir turėti dokumentą, kuriuo patvirtinamas gyvūno vakcinavimas.

87. Sergantys ar ligos požymių turintys gyvūnai turi būti nedelsiant gydomi veterinarijos gydytojo. Asmenys privalo užtikrinti, kad sergantieji ar ligos požymių turintieji nekontaktotų su sveikaisiais. Privaloma vykdyti veterinarijos gydytojo nurodymus, susijusius su gyvūno sveikata ir priežiūra.

88. Rekomenduojama šunis, kates kasmet vakcinuoti nuo infekcinių ligų (maro, infekcinio hepatito, gastroenterito ir kt.), atlikti gyvūnų dehelmintizaciją pagal veterinarijos gydytojo nurodytą grafiką.

89. Jei gyvūnas apkandžiojo, apdraskė žmones ar kitus gyvūnus, ar gyvūno elgesys ir išvaizda įtartini, nukentėjęs asmuo, užpuolusio gyvūno savininkas, nukentėjusio gyvūno savininkas, gyvūną prižiūrintis asmuo nedelsdamas turi kreiptis į asmens sveikatos priežiūros (kai nukentėjo gyvūnas – veterinarijos) įstaigą, kuri apie įvykį praneša visuomenės sveikatos centrui ir Valstybinę maisto ir veterinarijos tarnybą. Gyvūno savininkas, gyvūną prižiūrintis asmuo privalo vykdyti Visuomenės sveikatos centro ir Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos nurodymus.

90. Apkandžiojusį ar įtartino elgesio ir išvaizdos gyvūną reikia izoliuoti ir laikyti gyvūno laikymo vietoje arba gyvūnų globos namuose (jeigu tokie yra) ne mažiau kaip 14 parų ir sudaryti sąlygas veterinarijos gydytojui jį stebėti.

91. Asmenys, radę dėl nežinomų priežasčių nugaišusį gyvūną, turi apie tai pranešti Valstybinei maisto ir veterinarijos tarnybai.

X. AIKŠTELĖS ŠUNIMS VEDŽIOTI

92. Aikštelės šunims vedžioti gali būti įrengiamos teisės aktų nustatyta tvarka bendro naudojimo želdynuose, miško parkų pakraščiuose, neužstatytuose ir tam tinkamuose žemės plotuose.

93. Aikštelės turi būti aptvertos, kietos arba žolės dangos. Jose privalo būti: urnos šiukšlėms, urnos šunų ekskrementams supilti, informacinė lentelė, kurioje nurodyta, kas tvarko bei prižiūri aikštelę, ir išvardyti pagrindiniai aikštelės naudojimo reikalavimai.

94. Aikštelės turi būti prižiūrimos pagal sanitarinius higienos reikalavimus ir teritorijų priežiūros taisykles. Jos turi būti nuolat valomos, tamsiu paros metu gali būti apšviestos.

95. Įrengtos aikštelės žymimos užrašu „Aikštelė šunims vedžioti“ ir 25 cm skersmens ženklu, kurio mėlyname fone pavaizduotas baltas šuns siluetas.

96. Savivaldybės administracijos direktorius tvirtina seniūnijų parinktas šunims vedžioti aikštelių vietas. Už aikštelių įrengimą ir jų priežiūrą atsako seniūnijų seniūnai.

XI. ĮSTATYMO VYKDYMO PRIEŽIŪRA IR ATSAKOMYBĖ

97. Gyvūnų gerovės ir apsaugos įstatymo, šių Taisyklių reikalavimus pažeidę asmenys atsako Lietuvos Respublikos įstatymų nustatyta tvarka.

98. Gyvūnų gerovės ir apsaugos įstatymo, šių Taisyklių vykdymą kontroliuojančių institucijų pareigūnai turi teisę:

98.1. įeiti į gyvenamuosius ar negyvenamuosius pastatus ar kitas teritorijas, kur yra laikomi gyvūnai, gavę to pastato ar teritorijos savininko sutikimą arba turėdami teismo sprendimą, jeigu ten galimai nesilaikoma Gyvūnų gerovės ir apsaugos įstatymo, šių Taisyklių ar kitų teisės aktų reikalavimų;

98.2. reikalauti iš gyvūnų laikytojų dokumentų, informacijos ar paaiškinimų gyvūnų sveikatos, gerovės ir apsaugos klausimais;

98.3. teikti pranešimus, pareiškimus teisėsaugos institucijoms, kad asmenys būtų patraukti atsakomybėn už Gyvūnų gerovės ir apsaugos įstatyme, šiose Taisyklėse ir kituose teisės aktuose nustatytų reikalavimų pažeidimus;

98.4. taikyti administracinio poveikio priemones ir nuobaudas;

98.5. organizuoti gyvūnų paėmimo iš gyvūnų savininkų, laikytojų procedūrą ir perduoti gyvūnus laikinai globai.

99. Iš gyvūnų savininkų ar laikytojų, kurie tinkamai neprižiūri, kankina ar žiauriai elgiasi su gyvūnais, Lietuvos Respublikos administracinių nusižengimų kodekso ar Lietuvos Respublikos baudžiamojo kodekso nustatyta tvarka gyvūnai gali būti konfiskuojami.

100. Kol bus priimtas ir įsiteisės byla ne teismo tvarka nagrinėjančios institucijos (pareigūno) sprendimas dėl gyvūno konfiskavimo, Savivaldybės administracijos direktoriaus įgaliotas asmuo, dalyvaujant Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos veterinarijos gydytojui ir policijos pareigūnui, jeigu būtina užtikrinti viešąją tvarką, turi paimti tokį gyvūną ir perduoti jį gyvūnų globėjui ar kitam paimtą gyvūną galinčiam laikinai laikyti gyvūnų laikytojui, arba kitokiu būdu užtikrinti tinkamą gyvūno laikymą.

101. Siekiant nutraukti gyvūnų kančias, iš gyvūno savininko ar laikytojo paimtas suluošintas ar sunkiai sergantis gyvūnas, neprašant gyvūno savininko ar laikytojo sutikimo, veterinarijos gydytojo sprendimu gali būti nugaišinamas.

102. Gyvūno gydymo, laikino laikymo, nugaišinimo ar gaišenos tvarkymo išlaidas atlygina gyvūno laikytojas arba savininkas, kuris tinkamai neprižiūrėjo, kankino ar žiauriai elgėsi su gyvūnu. Kilęs ginčas dėl šių išlaidų atlyginimo ar jų dydžio nustatymo, taip pat gyvūno nuosavybės teisės nustatymo ar laikymo fakto pripažinimo sprendžiamas Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso nustatyta tvarka.

XII SKYRIUS BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

103. Prekyba atskirų rūšių gyvūnais turi būti vykdoma vadovaujantis jų prekybą reglamentuojančiais teisės aktais reikalavimais ir Savivaldybės administracijos direktoriaus įsakymu nustatytoje prekybos vietoje.

104. Prekiauti dekoratyviniais ir gyvūnų augintiniais leidžiama specializuotose gyvūnų

parduotuvėse, gyvūnų veislynuose ir gyvūnų parodų metu. Draudžiama parduoti ar kitaip perleisti nuosavybės teises į gyvūnus jaunesniems negu 16 metų amžiaus asmenims be jų tėvų (globėjų) sutikimo.

105. Šių Taisyklių kontrolę vykdo įgalioti Savivaldybės administracijos darbuotojai, Aplinkos apsaugos departamento, Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos ir kitų kontroliuojančių valstybės institucijų pareigūnai.

106. Savivaldybės administracijos atsakingi darbuotojai ir gyvenamųjų vietovių seniūnai kontroliuoja, ar šunų, kačių ir šėškų laikytojai, savininkai nustatyta tvarka yra paženklinę ir registravę laikomus gyvūnus augintinius.

107. Taisyklės, pasikeitus teisiniam reglamentavimui, gali būti keičiamos.

108. Taisyklėse nurodyti Savivaldybės administracijos darbuotojų veiksmai ir priimti sprendimai gali būti skundžiami Savivaldybės administracijos direktoriui, Lietuvos administracinių ginčų komisijai ar Šiaulių apygardos administraciniam teismui, Lietuvos Respublikos Seimo kontrolieriui, Lietuvos Respublikos įstatymų nustatyta tvarka.

DETALŪS METADUOMENYS	
Dokumento sudarytojas (-ai)	RADVILIŠKIO RAJONO SAVIVALDYBĖS ADMINISTRACIJA
Dokumento pavadinimas (antraštė)	DĖL GYVŪNŲ LAIKYMO RADVILIŠKIO RAJONO SAVIVALDYBĖS TERITORIJOS GYVENAMOSIOSE VIETOVĖSE TAISYKLIŲ PATVIRTINIMO
Dokumento registracijos data ir numeris	2023-02-09 Nr. A-118 (8.2)
Dokumento gavimo data ir dokumento gavimo registracijos numeris	-
Dokumento specifikacijos identifikavimo žymuo	ADOC-V1.0
Parašo paskirtis	Pasirašymas
Parašą sukūrusio asmens vardas, pavardė ir pareigos	Jolanta Margaitienė Administracijos direktorius
Parašo sukūrimo data ir laikas	2023-02-09 08:44
Parašo formatas	Trumpalaikio galiojimo (XAdES-T)
Laiko žymoje nurodytas laikas	2023-02-09 08:45
Informacija apie sertifikavimo paslaugų teikėją	ADIC CA-A
Sertifikato galiojimo laikas	2021-09-23 10:39 - 2024-09-22 10:39
Informacija apie būdus, naudotus metaduomenų vientisumui užtikrinti	-
Pagrindinio dokumento priedų skaičius	0
Pagrindinio dokumento priedamų dokumentų skaičius	0
Programinės įrangos, kuria naudojantis sudarytas elektroninis dokumentas, pavadinimas	Elpako v.20230208.1
Informacija apie elektroninio dokumento ir elektroninio (-ių) parašo (-ų) tikrinimą (tikrinimo data)	Tikrinant dokumentą nenustatyta jokių klaidų (2023-02-09)
Elektroninio dokumento nuorašo atspausdinimo data ir ją atspausdinęs darbuotojas	2023-02-09 nuorašą suformavo Viktoras Šmitas
Paieškos nuoroda	-
Papildomi metaduomenys	-